

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้รัฐจะให้ความสำคัญกับการประถมศึกษาแล้ว ปัจจุบันรัฐได้หันมาให้ความสนใจกับการศึกษาระดับหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก นั่นคือ การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2520 ในส่วนของการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กวัย 3-5 ปี ได้รับการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งการดูแลด้านสุขภาพอนามัยและโภชนาการที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมให้เด็กอย่างถูกต้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ

การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เป็นการศึกษาเพื่อปูพื้นฐานทางการศึกษา และเสริมสร้างความพร้อมในด้านต่าง ๆ ก่อนเข้าเรียนประถมศึกษา ซึ่งการศึกษาในระดับนี้จะส่งผลและมีอิทธิพลต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตในอนาคตเป็นอย่างมาก ดังที่ เฮคคินเจอร์ (Fred M. Hechinger, 1966:3-4) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยของ บลูม (Benjamin S. Bloom) เรื่องการเปรียบเทียบเข้าวัยปัญญาของเด็กวัย 17 ปี ที่มีสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน ปรากฏว่า เด็กได้รับการศึกษาในระดับต่ำที่เป็นกรรมกรไร้ทักษะ มีเกณฑ์ภาคเข้าวัยโดยเฉลี่ยต่ำกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ที่มีสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมถึง 20 หน่วย (I.Q. Units) ความแตกต่างนี้ เกิดขึ้นในระยะตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 4 ปี 10 หน่วย ตั้งแต่ 4 ถึง 6 ปี อีก 6 หน่วย ส่วนในวัยเรียนตั้งแต่ 6 ปี ถึง 17 ปี มีความแตกต่างกันเพียง 4 หน่วยเท่านั้น จากงานวิจัยของบลูมนี้ จะเห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี อันเป็นวัยก่อนการศึกษาภาคบังคับ มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญาของเด็ก

ประเทศไทยในปัจจุบัน ระบบเศรษฐกิจได้เข้ามามีบทบาทส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ และสภาพสังคม ประกอบกับค่านิยมเรื่องการแยกครอบครัวหลังการแต่งงานเพิ่มมากขึ้น มารดา จำเป็นต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้เพิ่มเติมมาจุนเจือค่าใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้ ไม่มีเวลาพอที่จะเลี้ยงดูบุตร (วรนาท รักสกุลไทย, 2533:14) ดังนั้นบริการเลี้ยงดูเด็ก ก่อนวัยเรียนจึงเป็นที่ต้องการมากขึ้น จากสาเหตุดังกล่าวมานี้จึงมีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของ รัฐและเอกชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของบิดามารดา และผู้ปกครอง ตลอดจน เพื่อการรองรับการขยายตัวของประชากรในวัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองหลวงและเขต เมืองต่าง ๆ

ในส่วนของรัฐบาลนั้นได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากงบประมาณในการจัดการศึกษามีจำนวนจำกัด รัฐจึงส่งเสริมให้เอกชน เข้ามามีบทบาทศึกษามากขึ้น ดังนั้นในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 จึงได้กำหนดแนวนโยบายจัดการศึกษาระดับนี้ไว้ว่า (ไมตรี ทุมชัย และคณะ, 2526:234)

"รัฐพึงเร่งรัดและสนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนประถมศึกษา โดยรัฐจะสนับสนุนให้ท้องถิ่นและภาคเอกชนจัดให้มากที่สุด สำหรับการจัดการศึกษาระดับนี้ ของรัฐจะจัดทำเพียงเพื่อ เป็นตัวอย่างและเพื่อการค้นคว้าวิจัยเท่านั้น"

จากนโยบายนี้ จึงทำให้มีจำนวนเอกชนสนใจมาลงทุนดำเนินธุรกิจโรงเรียนอนุบาล ในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนในช่วงปีการศึกษา 2530 ถึง ปีการศึกษา 2533 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียนและนักเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค
จำแนกตาม ปี พ.ศ.

ปี	กรุงเทพมหานคร		ภูมิภาค		รวม	
	จำนวนโรงเรียน	นักเรียน	จำนวนโรงเรียน	นักเรียน	จำนวนโรงเรียน	นักเรียน
2530	463	86,381	569	195,522	1,032	281,903
2531	457	90,316	598	209,965	1,055	300,081
2532	452	97,966	605	234,736	1,057	332,702
2533	429	102,694	634	252,107	1,063	354,801

จากตารางจะเห็นว่า จำนวนนักเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี โดยในปี พ.ศ.2531 มีนักเรียนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2530 จำนวน 3,935 คน คิดเป็นร้อยละ 4.56 ในปี พ.ศ. 2532 มีนักเรียนเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2531 จำนวน 7,650 คน คิดเป็นร้อยละ 8.47 และในปี พ.ศ. 2533 มีนักเรียนเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2532 จำนวน 4,728 คน คิดเป็นร้อยละ 4.83 และเมื่อพิจารณาในส่วนรวม คือทั้งในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค จะพบว่ามีจำนวนนักเรียนอนุบาลเอกชนเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี

ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า มีจำนวนนักเรียนอนุบาลเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ปี และจากข้อมูลดังกล่าว ยังแสดงให้เห็นว่า ผู้รับบริการอนุบาลศึกษาเอกชนยังมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละปี ในด้านปริมาณนักเรียนจึงไม่เป็นที่ปัญหาในการจัดอนุบาลศึกษาแต่อย่างใด ส่วนในด้านคุณภาพ และ มาตรฐานในการจัดอนุบาลศึกษาของเอกชนนั้น ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ (สมเกียรติ ชอพบล, 2531:5) เนื่องจากการจัดการศึกษาของเอกชนในระดับอนุบาลค่อนข้างจะมีสภาพพอสมควร กระทรวงศึกษาธิการมิได้กำหนดหลักสูตรเกี่ยวกับการ

การศึกษาในระดับนี้อาจตายตัว เพราะถือว่าเป็นการศึกษาก่อนวัยเรียน จึงมีเพียงคู่มือเป็นแนวทางให้โรงเรียนอนุบาลทั้งหลายได้ศึกษาเป็นตัวอย่าง พร้อมทั้งมีคู่มือจัดกิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนออกมาเผยแพร่แก่โรงเรียนเพื่อเป็นแบบอย่าง (ประชุมพร สุวรรณตรา, 2530:17)

จากการศึกษาของ สมคิด หงส์ไพศาลวิวัฒน์ (2523:8-24) พบว่าปัญหาในการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลศึกษา หรือ ปัญหาในการบริหารงานในโรงเรียนมี 3 ลักษณะ ได้แก่

- ก. การบริหารงานที่มุ่งเอาใจผู้ปกครอง
- ข. การบริหารงานที่มุ่งเอาใจเด็ก
- ค. การบริหารงานที่ใช้หลักของการพัฒนาเด็ก

โรงเรียนที่ใช้วิธีการบริหารงานที่มุ่งเอาใจผู้ปกครอง คือ โรงเรียนเหล่านี้จะเน้นสอนวิชาให้แก่เด็ก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นที่ต้องการของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานของตนเก่งคำนวณ เก่งภาษา เพื่อจะได้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงต่อไป ส่วนโรงเรียนที่มีการบริหารงานที่มุ่งเอาใจเด็กนั้น ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่ตั้งมานานหลายปี เจ้าของโรงเรียนมักเป็นครูใหญ่และมีอายุมาก รักเด็กเหมือนลูกหลาน ในด้านการให้อาหาร หลับนอน การมีมารยาท ความประพฤติในสังคมมากกว่าด้านวิชาการ สำหรับการบริหารงานที่ใช้หลักของการพัฒนาเด็กนั้น จะมีทั้งด้านวิชาการ ด้านความประพฤติมารยาทในสังคม และคำนึงถึงหลักการให้อาหารที่ถูกต้อง และที่สำคัญคือ การฝึกเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์และกล้าแสดงออก

ในการดำเนินงานใด ๆ ก็ตาม เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น หรือเมื่อต้องการทราบว่าการดำเนินงานนั้น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่มีมาตรฐานหรือไม่ ก็ควรมีการประเมินผล การจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลก็เช่นกัน ควรจะต้องมีการประเมินผล จากการที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาพบว่า โรงเรียนอนุบาลเหล่านี้ไม่ได้มีการประเมินผลการดำเนินงานของการจัดการศึกษาที่เป็นรูปแบบอย่างชัดเจน

ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้พัฒนารูปแบบการประเมินเพื่อใช้ในการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชนขึ้น โดยรูปแบบดังกล่าวจะยึดตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ที่ระบุไว้ว่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2529:51)

"เพื่อให้เกิดรูปแบบการจัดการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็ก
ก่อนประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น
รวมทั้งการพัฒนาการของเด็ก ตลอดจนให้มีการประสานงานระหว่าง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรร่วมกัน
อย่างมีประสิทธิภาพ"

แนวคิดพื้นฐานในการสร้างรูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

อาศัยแนวคิดทฤษฎีประเมินเชิงระบบ เพื่อการตัดสินใจ (Decision-Oriented Evaluation Paradigms) ให้แก่ผู้ตัดสินใจ (Alkin, 1966; Stufflebeam et al., 1971 quoted in Borich and Jemelka, 1982: 10) รูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จึงเป็นการหาข้อมูลว่า ในการประเมินสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล ควรมีการประเมินในมิติใด หรือปัจจัยใดบ้าง รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อเป็นสารสนเทศในการพิจารณาปรับปรุงการจัดอนุบาลศึกษาแก่ผู้บริหารโรงเรียน และเป็นสารสนเทศต่อผู้ปกครองนักเรียน ในการพิจารณาส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตลอดจนเป็นสารสนเทศในการประกอบการตัดสินใจของผู้ที่คิดจะจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลในอนาคต

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้สำรวจปัจจัยที่เป็นหลัก ในการประเมินสภาพการจัดอนุบาลศึกษา โดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ และผลจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับ การจัดอนุบาลศึกษา เพื่อสร้างรูปแบบที่เป็นหลักสำหรับการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่น่าจะเป็นหลักมี 4 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ได้แก่การจัดเวลาเรียน การจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อม (ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา) และการวัดและการประเมินผล
2. ปัจจัยด้านการบริหารโรงเรียน ได้แก่การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร และการบริหารงานการเงินและธุรการ
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ ที่ตั้งโรงเรียน บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียนและห้องอื่น ๆ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์การเตรียมความพร้อม

4. ปัจจัยด้านสวัสดิการและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สวัสดิการนักเรียน ครู
ผู้ปกครอง คนงาน ภารโรง และการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน

อนึ่งในการติดตามผลของรูปแบบ ผู้วิจัยยึดหลักการแห่งความต้องการและความ
เป็นไปได้ในการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลของรูปแบบ โดยใช้เกณฑ์
อรรถประโยชน์ (Utility) โดยการประเมินความต้องการของผู้บริหารและผู้ปกครองต่อปัจจัย
ในการจัดอนุบาลศึกษา และใช้เกณฑ์ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ (Feasibility) โดยการ
ประเมินความเป็นไปได้ในการปฏิบัติต่อปัจจัยในการจัดอนุบาลศึกษาของผู้บริหาร ซึ่งการใช้
เกณฑ์ 2 ประการดังกล่าว เป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลของรูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาล
เอกชน นี้ ส่วนหนึ่งผู้วิจัยได้อิงแนวความคิดของ Joint Committee on Standards for
Educational Evaluation (1981) ส่วนเหตุผลที่ใช้เกณฑ์ดังกล่าวก็เพราะว่ารูปแบบ
(Model) ที่สร้างขึ้นใช้สำหรับโรงเรียนอนุบาลเอกชน ซึ่งการจัดการศึกษาของโรงเรียน
อนุบาลเอกชนนั้นเป็นการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาหลักสูตรยืดหยุ่นได้ ดังนั้นตัวบ่งชี้ถึง
ประสิทธิผลของรูปแบบ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้เป็นเกณฑ์ความต้องการของผู้ปกครอง ในส่วนของ
ผู้บริหารโรงเรียนก็เช่นกัน ย่อมมีความต้องการที่จะจัดอนุบาลศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการ
ของตนเองเช่นกัน ซึ่งผู้บริหารก็ต้องมองในแง่ของการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการผสมผสาน
กับการจัดการ เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ปกครองอีกด้วย ดังนั้นประเด็นของ
ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ จึงต้องนำมาคำนึงถึงในรูปแบบในการใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผล
ของรูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่สร้างขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะพัฒนารูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชน เพื่อให้ได้
มาซึ่งรูปแบบการประเมินที่มีโครงสร้างอย่างชัดเจนและเป็นระบบ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์
แก่ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชน นำไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินโรงเรียน
อนุบาลของตน และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลศึกษาต่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อติดตามผลรูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

รูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาล เอกชนนี้ สร้างและพัฒนาขึ้นใช้เฉพาะโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร และเป็นโรงเรียนที่ดำเนินการสอนเฉพาะระดับชั้นอนุบาลศึกษาเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ ระดับสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมทางสังคม ของประชากรทั้งสองกลุ่ม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนอนุบาล เอกชน หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการสอนเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา ซึ่งใช้เวลาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลา 2 หรือ 3 ปี และเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีเอกชนเป็นเจ้าของในรูปแบบของบุคคลหรือนิติบุคคล ซึ่งจะอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาล เอกชน หมายถึง โครงสร้างและกระบวนการเชิงระบบที่ประกอบด้วยข้อกำหนดปัจจัยที่เป็นเกณฑ์ เพื่อใช้ในการประเมินสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล

ผู้ออกกฎระเบียบ หมายถึง บุคคลผู้มีหน้าที่ออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับอนุบาลศึกษา ให้โรงเรียนอนุบาล เอกชนปฏิบัติ โดยผู้ออกกฎระเบียบนี้ได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในปี พ.ศ. 2531 ดังมีรายชื่อในภาคผนวก ค

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ โดยผู้ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ นี้เป็นเจ้าของโรงเรียนเอง หรือเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของโรงเรียน

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดา หรือ ผู้ที่ให้การอุปการะ สนับสนุนการศึกษาของนักเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร

เกณฑ์ หมายถึง อรรถประโยชน์ (Utility) ที่ได้รับการประเมินจากความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน หรือความเป็นไปได้ของการปฏิบัติ (Feasibility) ที่ได้รับการประเมินจากผู้บริหารโรงเรียน

ระดับของความ ต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ หมายถึง อรรถประโยชน์ (Utility) ที่ได้รับการประเมินจากความต้องการของผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียน และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ (Feasibility) ที่ได้รับการประเมินจากผู้บริหารโรงเรียน โดยการจัดระดับของความ ต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ เป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ระดับของความ ต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติมากที่สุด จะมีค่าเฉลี่ยความต้องการ/ความเป็นไปได้ของการปฏิบัติ ตั้งแต่ 3.50 - 4.00
2. ระดับของความ ต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติมาก จะมีค่าเฉลี่ยความต้องการ/ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ตั้งแต่ 2.50 - 3.49
3. ระดับของความ ต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติน้อย จะมีค่าเฉลี่ยความต้องการ/ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ตั้งแต่ 1.50 - 2.49
4. ระดับของความ ต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติน้อยที่สุด จะมีค่าเฉลี่ยความต้องการ/ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ตั้งแต่ 1.00 - 1.49

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการประเมินโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเจ้าของโรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียนใช้เป็นเกณฑ์ในการพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลศึกษาให้มีคุณภาพ
3. การนำรูปแบบนี้ไปใช้จะทำให้ได้สารสนเทศต่อผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน
4. เป็นสารสนเทศในการประกอบการตัดสินใจของผู้ที่คิดจะจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลในอนาคต